

Lesninger 4. søndag i advent (år C)

1. lesning Mi 5,1–4a

Fra deg lar jeg komme herskeren over Israel

Så sier Herren: Men du, Betlehem, Efrata, den ringeste blant ættene i Juda! Fra deg lar jeg komme en mann som skal være hersker over Israel. Han har sitt opphav i gammel tid, han er fra eldgamle dager. Så lar Gud dem gå sine egne veier inntil hun som skal føde, har født. Da kommer resten av hans brødre tilbake til Israels sønner. Han skal være hyrde i Herrens kraft, med makt og myndighet fra Herren sin Gud.

Nå skal de bo i trygghet, for hans velde når til jordens ender. Han skal bringe fred.

Omkved: La ditt åsyn lyse så vi blir frelst.

Hør oss, Israels hyrde,
du fører Josef som en hjord.
Du troner over kjeruber,
åpenbar din herlighet for Israels barn.
Vis oss din makt og velde
og kom oss til hjelp.

Herre, Hærskarenes Gud, vend tilbake,
se ned fra himmelen.
Ta deg av din vingård,
vern om det du har plantet med din høyre hånd.

Hold din hånd over ham du har ved din høyre,
Adams sønn som du har fostret.
Aldri mer vil vi vike fra deg! Gi oss livet igjen,
så vil vi påkalle ditt navn.

2. lesning Hebr 10,5–10

Her er jeg, for å gjøre din vilje

Brødre, Kristus sier idet han trer inn i verden: «Slaktoffer og gaveoffer ville du ikke ha, men et legeme formet du for meg, brennoffer og syndoffer ønsket du ikke. Da sa jeg: Her er jeg, for å gjøre din vilje, Gud, i bokrullen er det skrevet om meg.»

Først sier han altså: «Slaktoffer og gaveoffer, brennoffer og syndoffer ville du ikke ha, dem bifalt du ikke» – enda dette er de ofre som blir frembåret i samsvar med Loven. Deretter sier han: «Her er jeg, for å gjøre din vilje.» Han avskaffer altså den gamle ordningen for å legge grunnen til en ny. Og i kraft av denne «Guds vilje» er vi blitt helliget gjennom Jesu Kristi legemes offer, én gang for alle.

Halleluja Luk 1,38

Halleluja.

Jeg er Herrens tjenerinne.
Det skje meg som du har sagt.

Halleluja.

Evangelium Luk 1,39–45

Hvem er vel jeg, at min Herres mor kommer til meg?

På den tid skyndte Maria seg på vei opp i fjellene, til en by i Judea, hvor Sakarias bodde; der gikk hun inn til Elisabet og hilste henne.

Og da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket fosteret i hennes liv, hun ble fylt med Den Hellige Ånd og utbrøt med høy røst:

«Velsignet er du fremfor alle kvinner, og velsignet er han du bærer i ditt skjød! Men hvem er vel jeg, at min Herres mor kommer til meg? Da lyden av din hilsen nådde mine ører, da hoppet jo barnet i mitt liv av fryd! Og salig er hun som trodde! For Herrens løfte til henne skal gå i oppfyllelse.»